

Árpád-kori templom Szentsimonban

A magyar kereszténység ezredévi jubileumára kívül és belül egyaránt megszépül a szentsimoni Árpád-kori római katolikus plébániatemplom. A munkálatok már 1996-ban megkezdődtek, 1997-ben kicserélték az ablakokat, 1998-ban az elektromos hálózatot újították fel. 1999-ben elvégezték a teljes tetőcserét, a toronyra rézlemez borítás került, s új esőcsatornákat helyeztek fel. 1999 végén elkészült a templom díszkivilágítása is. A kábelek fektetése során a templom bejáratától néhány méterre, 80-90 cm-es mélységben emberi csontváz került elő, amely arccal lefelé feküdt.

Szentsimon község a Bükk-hegység északi nyúlványai között található a Hangony-patak völgyében. Régen Gömör megyéhez tartozott, majd Borsod-Abaúj-Zemplén megye ózdi járásához, 1979. január 1-jén Ózd városához csatolták, s ezzel megszűnt 1214 óta tartó önállósága. A település az Árpád-korban a Hangony nemzetség birtokához tartozott, később a Balog nemzetségé lett, királyi adományként. Mai nevét a helyi egyház védőszentjéről, Szent Simonról kapta, feltehetően a XIII. század végén.

A templom mesterséges dombra épült, s kezdetben hadi célokat is szolgált, még iskola is volt. Az épület „magja” román stílusú, ez az Árpád-korban épült. A régi, ősi templom a mostani bejáratától a szószék előtti ablakig terjedt. Ez a rész bővült a XIV. században, s ennek során gótikus jegyekkel gazdagodott. Nagy átalakuláson ment át az épület a XVIII. században is. 1948-ban feltárták a középkori faliképeket, amelyek többek között sárkányölő Szent Györgyöt, valamint a királyok imadását fogadó Madonnát ábrázolják. A templom különösen értékes része az 1650-ben készült, 24 táblából álló kazettás festett famennyezet; késő-renaisszánsz mű, melybe gótikus elemek is vegyülnek. A templom tornyán a kereszt mellett csillag és félhold látható, amely a protestantizmusra és a török hódoltságra utal.

Kerékgyártó Mihály

